

Saborske odredbe o sv. glazbi

I

112. Glazbena predaja čitave Crkve predstavlja blago neprocenjive vrijednosti, koje nadilazi ostale načine umjetničkog izražavanja, osobito zato, jer to sveto pjevanje vezano uz riječi sačinjava nužni ili sastavni dio svečanog bogoslužja.

Sveto su pjevanje doista pohvalili i Sveto pismo i sveti Oci i rimski Prvosvećenici, koji su u novije vrijeme sa svetim Pijom X na čelu potanje protumačili ulogu svete glazbe u službi Gospodnjog.

Stoga će sveta glazba biti to svetija, što bude čvršće povezana s bogoslužnim činom, bilo da ljepše izražava molitvu ili unapređuje jednodušnost ili da čini obrede svečanijim. Crkva prihvaća sve oblike prave umjetnosti, ako imaju sve potrebne osobine i pripušta ih u službu Božju.

Sveti je Sabor, držeći se propisa i odredaba crkvene predaje i stege, a gledajući na cilj svete glazbe, koji je slava Božja i posvećenje vjernika, odredio sljedeće.

113. Bogoslužni čin poprima ljepši oblik kad se Služba Božja obavlja svečano s pjevanjem uz prisusvovanje svetih službenika i živo sudjelovanje puka.

114. Blago svete glazbe treba najbrižljivije čuvati i gajiti. Nek se neprestano unapređuju pjevački zborovi osobito u stolnim crkvama; a biskupi i ostali dušobriznici moraju se pomno brinuti da čitav zbor vjernika bude sposoban na svoj način, prema propisima čl. 28, i 30, živo sudjelovati u bilo kojem svetom činu, koji se obavlja s pjevanjem.

115. Neka se veoma cijeni pouka i u potreba glazbe u sjemeništima novicijatima i zavodima muških i ženskih redova, kao i u ostalim katoličkim zavodima i školama; da bi se ta pouka ostvarila nek se temeljito izobrazu učitelji, koji su određeni da poučavaju svetu glazbu.

Osim toga se preporučuje, da se prema mogućnostima osnuju viši zavodi za svetu glazbu.

I neka se pruži prava liturgijska pouka skladateljima, pjevačima, u prvom redu dječacima.

Već odavna se među Hrvatima osjeća potreba za časopisom koji bi promicao duhovnu glazbenu kulturu. Ta je potreba veća nakon drugog Vatikanskog sabora koji je otvorio nove mogućnosti razvoju liturgijske glazbe, posebno na materinskom jeziku. Institut za crkvenu glazbu pri Rimokatoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu prema svojem statutu dužan je izdavati glazbene edicije i promicati sve oblike duhovne glazbene kulture. Prigodom jubileja stogodišnjice osnutka i djelovanja cecilijanskog pokreta Institut uz suradnju Hrvatskog književnog društva sv. Cirila i Metoda treći puta u povijesti naše glazbene kulture pokreće glazbenu smotru »Sv. Cecilija«, najstariji hrvatski glazbeni časopis. (izlazio od godine 1877—1878. te 1883—1884. i 1907—1944. god.).

»Sv. Cecilija« se javila kao smotra za promicanje ideja cecilijanskog pokreta i tu je svoju zadaću kroz dugi niz godina uspješno izvršavala. Premda je cecilijanski pokret izvršio epohalnu povijesnu zadaću u obnovi crkvene glazbe, te kao takav postao predmet povijesnih istraživanja, ipak su pokretači lista odlučili zadržati ime »Sv. Cecilija«, jer žele prosljediti bogatu glazbenu tradiciju koju je kroz 42 godine izlaženja stvorio ovaj glazbeni časopis.

»Sv. Cecilija« nije samo naš najstariji glazbeni časopis nego je i najdulje od ostalih izlazio, i najzaslužiji je među svim drugima za razvoj naše crkvene i svjetovne glazbene kulture. Velikim dijelom stranice »Sv. Cecilije« posvećene su upravo svjetovnoj glazbi.

Časopis je donosio članke s područja opće i nacionalne glazbene povijesti, glazbeno-teoretska tumačenja, rasprave, eseje, članke o glazbenom folkloru, glazbenu kritiku, estetske rasprave, prikaze suvremenog glazbenog stvaranja, vijesti o svim važnijim glazbenim događajima u domovini i inozemstvu. Kroz dugoročno razdoblje svog izlaženja donio je preko 200 studija o životu i radu naših glazbenika, te tako sabrao veliku građu za proučavanje naše glazbene prošlosti.

Stoga će naš časopis nastaviti tim putovima s nakanom da pomogne prvenstveno crkvenim glazbenicima. Donosit će crkvene odredbe o liturgijskoj glazbi, te savjete i upute za njihovo sprovođenje u život. U glazbenom prilogu objavljivat će kraće liturgijske vokalne i orguljske skladbe za praktičnu upotrebu crkvenih glazbenika. Nastojat će priređivati i veća glazbena izdanja. Dosljedno svojoj tradiciji »Sv. Cecilija« će objelodanjivati i neizdane skladbe starijih naših glazbenika i objavljivati rezultate muzikološko povijesnih istraživanja naših glazbenih radnika. Časopis će usklađivati svoju djelatnost prema stvarnim potrebama glazbenika i mogućnosti uredništva, izdavača i suradnika.

Tajna uspjeha prijašnjeg časopisa »Sv. Cecilija« mogla se pripisati požrtvovnom i nesebičnom zalaganju njezinih suradnika i uredništva. U njoj su sudjelovali gotovo svi naši istaknuti glazbenici i glasbeni pisci. Njezine neispisane stranice opet su otvorene za prijašnje suradnike, kao i za nove, koji će možda po prvi puta objaviti svoje radove.

O pokoljenju današnjih glazbenika ovisi hoće li »Sv. Cecilija« opet biti ispisana dragocjenom građom za razvoj hrvatske glazbene kulture. Svatko tko nam pošalje i najmanju vijest, dobro je došao!

UREDNIŠTVO